

"Jesús conservà les ferides per fer-nos sentir la seva misericòrdia"

Dm, 12/11/2013 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la Basílica de Sant Pere del Vaticà, a l'altar situat davant la tomba del beat Joan Pau II, 4 de novembre de 2013

En el clima espiritual del mes de novembre, marcat per la memòria dels fidels difunts, recordem els nostres germans cardenals i bisbes de tot el món que han tornat a la casa del Pare durant l'any passat. Tot i que oferim per cada un d'ells aquesta Eucaristia, demanem al Senyor que els concedeixi la recompensa celestial promesa als servents bons i fidels.

Escoltem les paraules de sant Pau: "N'estic cert: ni la mort ni la vida, ni els àngels ni les potències, ni el present ni el futur, ni els poders, ni el món de dalt ni el de sota, ni res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre." ([Rm 8,38-39](#)).

L'Apòstol parla de l'amor de Déu com el motiu més profund, invencible, de la confiança i l'esperança cristiana. Enumera les forces oposidores i misterioses que poden amenaçar el camí de la fe. Però de seguida afirma amb seguretat que si bé tota la nostra existència està envoltada d'amenaçes, res no ens separarà de l'amor que el mateix Crist ens va merèixer, lliurant-se totalment. Fins i tot els poders demoníacs hostils a l'home queden impotents davant l'íntima unió d'amor entre Jesús i el qui l'acull amb fe. Aquesta realitat de l'amor fidel que Déu té per a cadascun de nosaltres ens ajuda a afrontar amb serenitat i fortalesa el camí de cada dia, que de vegades és planer i de vegades, lent i cansat.

Només el pecat de l'home pot trencar aquest vincle, però fins i tot en aquest cas, Déu sempre el buscarà, el seguirà per restablir amb ell una unió que perdura fins i tot després de la mort, més ben dit, una unió que en la trobada definitiva amb el Pare arriba al clímax. Aquesta certesa dona un significat nou i ple a la vida de la terra i ens obre a l'esperança per a la vida més enllà de la mort.

De fet, cada vegada que ens enfrontem a la mort d'un ésser estimat o que hem conegut bé, sorgeix en nosaltres la pregunta: "Què serà de la seva vida, del seu treball, del seu servei a l'Església?". El llibre de la Saviesa ens ha dit que estan en mans de Déu! La mà és signe d'acollida i protecció, és signe d'una relació personal de respecte i de lleialtat: donar la mà, estrènyer la mà. Heus aquí, aquests pastors zelosos que han dedicat la vida al servei de Déu i del proïme, estan en mans de Déu. Tot el que han fet està ben guardat i no es corromp amb la mort. Estan a les mans de Déu tots els seus dies teixits de joies i sofriments, d'esperances i de fatigues, de fidelitat a l'Evangeli i de passió per la salvació espiritual i material del ramat que els ha estat confiat.

Fins i tot els pecats, els nostres pecats, són a les mans de Déu; aquestes mans són les mans misericordioses "ferides" d'amor. No és casualitat que Jesús volgués conservar les ferides a les mans per fer-nos sentir la seva misericòrdia. I aquesta és la nostra força, la nostra esperança.

Aquesta realitat, plena d'esperança, és la perspectiva de "els justos", aquells que

acullen la Paraula de Déu i són obedients al seu Esperit.

Volem recordar, així, els nostres germans cardenals i bisbes morts. Homes dedicats a la seva vocació i al servei a l'Església, que han estimat com s'estima una esposa. En la pregària els encomanem a la misericòrdia del Senyor, per intercessió de la Mare de Déu i de sant Josep, perquè els aculli en el seu regne de llum i de pau, allà on viuen eternament els justos i els que han estat testimonis fidels de l'Evangelí. En aquesta pregària demanem també per nosaltres, perquè el Senyor ens prepari per a aquest encontre. No sabem la data, però l'encontre hi serà.

Traducció: Pere Prat